

FØROYA SOSIAL DEMOKRATUR

Brádf. blaðstjóri: **MARTIN JOENSEN**
Prent: **A. ØSTER**'s

GUDSTÆNASTUR

Jólaaftan:

Jespersen prestur í Havnar kirkju kl. 5.
Folland prestur kl. 6 í Havnar kirkju.
N. J. Rasmussen prestur kl. 20 í Klakks-
víkar kirkju.

1. jóladag:

Thaysen prestur kl. 11 og Joensen
próstur kl. 6 í Havnar kirkju.
Jespersen prestur í Nólsoyar kirkju.
Joensen próstur kl. 12 í Kirkjubøar
kirkju.
Folland prestur kl. 12 í Sörvági.
Folland prestur kl. 17 í Miðvági.

2. jóladag:

Joensen próstur í Havnar kirkju kl. 11.
Jespersen prestur í Nólsoyar kirkju.
Folland prestur kl. 12 í Sandavági
(altargangur).
N. J. Rasmussen prestur kl. 17 í Kun-
oyar kirkju (føroyskir sálmar).

levnað, og nú tók hann seg
sjálfan av dögum, og slapp undan
hinum verðsliga straffinum. Fólkið
fellur í síðaloysi, um vit ikki
ganga strangliga fram í
nógvum förum og revsa hitt illa.

»Hvat skulu vit gera«, spurdi
dómarin, »grava líkið upp aftur?«.

»Ja, tað tykist strangligt, men
eg haldi meg til reglurnar og
meini, at vit skulu nokta teim-
um, sum taka seg sjálf av dög-
um, kirkjugarð. — Sjálfsmorð
er líka so stór synd sum at
drepa onnur«. Presturin setti
seg niður aftur eins og gav hann
avgerðina til hinar.

»Hitt verðsliga valdið hevur
ongar grundir at vera ímóti tí
síði, sum kirkjan hevur, at nokta
drápsmonnum og teimum, sum
tóku seg sjálf av dögum, at
verða grivin í kirkjugarð«, svar-
aði fútin. Tað er at styðja rætt-
arvaldið. Óttin fyrri at verða
settur uttan frá vísda sam-
felagið kann tálma brotsverkin.«

»Eg taki undir við hesum
uppskotinum. Hetta var ein
dömdur maður, sum flýddi
undan dóminum«, segði próst-
urin.

»Eg meinti dómurinn var rætt-
ur, og Heindrikur Gullaksson var
sekur, men hetta var merkilig
vend, sakin fekk«, helt dómarin
fyrri og kom frá vindeygnum,
har hann hevði staðið, meðan
hinir tosaðu. —

Sýslumaðurin var komin til
bygdar, og boð vórðu send eftir
Jóannes gravara.

»Tygum eru gravari her í
bygdini«, spurdi sýslumaður og
reisti seg frá morgunmata-
borðinum.

»Jú, vælsignaður, tað havi eg
verið nú í tjúgu ár. Starvið
hevur verið í okkara slekt í
trý mannaminn, svaraði Jó-
annes, hann stóð við borðið,

hevði húgvuna í hondini og
báðar hendur aftan á bak.

»Tygum hava grivið líkið,
sum Rógvi Heinesøn fann í
mólini her, í kirkjugarðin?«
helt sýslumaðurin áfram at
spyrja.

»Jú, eg gróv líkið, sum Rógvi
fann, og tað var flutt í kirkju-
garðin, sum tað sømir seg
kristum monnum, hóast eingin
prestur var til staðar.«

»Tygum hava kanska fingið
at vita, at hetta líkið var av
Heindriki Gullakssyni, ið dömd-
ur varð at verða fluttur av
landinum at liða revsing har,
men sum leyp á sjógv og for-
kom sær, so at hann slapp
undan revsingini.«

»Ja, hatla, tygum siga, er
komið mær fyrri oyru. — Mað-
urin, sum rak, var ikki so
skaddur, at hann var kenni-
ligur, og hann var í øllum
klæðum uttan tryggjuni og
hosunum.«

»Boð vórðu send í allar
bygdir, at um líkið rak upp,
so skuldi tað ikki verða grivið
í kirkjugarð. — Hann hevði
sjálfur lagt hond á seg, og var
dömdur fyrri lógbrot.«

»Eingi boð — sum eg veit
frá at siga — vóru komin til
hesa bygdina.«

»Nei, boðin vóru framkomin
allastaðir uttan higar, og tá ið
tey komu, var hann grivin...
Men nú eru onnur boð komin,
at líkið skal verða upp aftur
grivið...«

»Upp aftur grivið...« Jóannes
tók orðið upp aftur og legði
aðra hondina á borðröðina.
»Hvat meinir sýslumaðurin?
Skal grövin verða opnað, og
líkið tikið upp aftur?«

»Ja, soleiðis ljóða boðini frá
yvirvaldinum,« svaraði sýslu-
maðurin. »Og eg biði tygum
sum gravara her í bygdini, og
sum tann, ið grivið hevur henda
sjálvdrápsmann — eg sum sýslu-
maður fekk eingi boð hiðani,
um veðrið kanska hindraði —
at grava hann upp aftur.«

»Nei, tað geri eg ikki,« svar-
aði Jóannes og tók handina av
borðröðini og ratti seg betur upp.

»Eg havi grivið mannin í kirkju-
garðin, og eg taki hann ikki
upp aftur, so kunna teir sjálvir,
sum boðini senda, koma higar
og gera tað. — Halda tygum
ikki, sýslumaðurin, at hetta er
merkishending. Teir senda boð
í hvørja bygd, boðini koma
fram allastaðni uttan higar —
og her rekur hann upp og
verður grivin... Mær tykist, at
hetta er ein Guds dómur. Teir
stóru hava dömt, men Guds
vegir eru ikki okkara vegir, og
hann hevur sagt annan dóm.
Hann vildi, at hann skuldi
koma í kristna jörð, og eg taki
hann ikki upp aftur.«

»Tygum nokta so at akta
yvirvaldið,« spurdi sýslumaður-
in.

»Eg havi sagt tað, eg havi at
siga,« svaraði Jóannes. »Eg
fari ikki í kirkjugarðin at grava
líkið upp aftur. Vilja teir hava
tað, mugu teir koma sjálvir
ella fáa onkun annan.«

Sýslumaðurin fór av bygdini
aftur; men Heindrikur Gullaksson,
sum ríkin var myrka nátt upp
av sjógv, hivið í friði í grövini.
Tær grönu hvannirnar, sum
vuku í horninum, fóru so við
og við at fôrka seg upp á
leiðið.

BRINGUMERKI

av sterlingsilvuri
og emalju
(20 kr.)

Frálíkar JÓLAGÁVUR

Klokkur við dupultslagi
Armbandsur
Vekjarar
Ringar
Silvurlutir

AAGE DAHL

ursmiðurin í Quillingsgarði, tlf. 595

FØROYA

BRUNATRYGGING

Hús - innbúgv - vør-
ur - verða tryggjað.

FØROYSK

grønsápa

er tann besta

Lønjavningargrunnur skipsfiskimanna

Blóð til umsóknir um lønar-
viðbót verða útlýggjað frá
sýslumonnunum, sóknar-
fútanum í Vági (í Skúvoy
og Mykinesi frá sóknar-
stýrinum) og frá skrivstovu
grunnins í Tórshavn, tlf.
543.

Samstundis verður mint á,
at innan 1. februar 1949
skulu umsóknirnar vera
innkomnar saman við full-
fýggjaðum uppperði yvir
vinnu umsóknaranna við
fiskiskipi í 1948.

Stjórnin.

Føroya Sjóvátrygging

Skip - motorbátar
útróðrabátar - vørur
verða tryggjað

Øll eiga at brúka

Føroyska hondsápu
frá fabrik OKKARA

Tit fáa

bestu málingina hjá okkum.

M. P. Jacobsens málaraðúð.

Lastvognskoyring

Anton Arge (y) Húsarbrúg

Tlf. 434

Ferðagóðstrygging

teknast hjá okkum.

TRYGGINGARSAMBANDIÐ »FØROYAR«

Betur gávu kunnu tygum ikki geva barni tygara

enn »SÖGUNA UM EIN UNDRUFULLAN FÆDIR«

við tekningum eftir Ing. av Reyni.

Fæst í øllum bókabúðum. Prisur: 5.50 kr. eint.

Í umboðssölu hjá NORRØNA FORLAGNUM, tlf. 550, Tórshavn.